

5. Odst. 2. § 105. úst. listiny slibuje konečně zákon prováděcí.

Důvodová zpráva k vládnímu návrhu ústavní listiny čs. (příloha k důvodové zprávě referentově o ústavní listině, tisku čís. 2421/1920) k § 105. praví: »V posledním § této hlavy nalézá se ustanovení obdobné předpisu první věty článku 15. rak. zák. o moci soudcovské. Předpis dotyčný byl však v rak. zák. stylisován velmi nejasně, takže nazval jej Unger plným právem sfinjou, leč přece nebylo možno v nynější ústavní listině jej zcela vymýtit, poněvadž by tu povstala mezera v otázce, zda a jakým způsobem lze se dovolávati soudů tehdy, rozhodují-li podle platného práva o nárocích soukromoprávných výmínečně úřady správní.

Príslušný předpis je nyní přesněji upraven, neboť mluví se tu nyní výslovně o nárocích soukromoprávných, dále o tom, že teprve po vyčerpání opravných prostředků lze se dovolávati ve lhůtě přesně stanovené rozhodnutí soudního, a konečně že může býti podle okolností podána žaloba určovací nebo žaloba o plnění«.

Ve zprávě zpravodaje ústavního výboru k úst. listině není o § 105., jako o celé řadě paragrafů, nejmenší zmínky. (Dokonč. přístě.)

Univ. prof. JUDr. Leopold Heyrovský

zemřel 17. února 1924.

Těsně při uzávěrcce tohoto čísla dočbází nás smutná zvěst, že se již nevrátí prof. Heyrovský, jehož sedmdesátých narozenin před rokem jsme v těchto místech vzpomínali s radostí a přáním, aby ještě dlouho pobyl mezi námi. Zákeřná vleklá choroba zdolávala tělo, ale duch zůstal nedotčen. Do posledních chvil zajímal se o právnícký život i o práci vědeckou. Dnes, kdy již pozemská pouť jeho je skončena, vděčně oceňujeme jeho činnost jak na universitě tak i mimo ní. Jeho žáci, Českoslovenští právníci, s úctou a láskou budou vždy ho vzpomínati.

Z P R Á V Y.

Lenin a Wilson. Zemřeli dva, kteří v dnešní době, o nich víme, že je veliká událostmi, ale v nich nemáme velikých individualit, byli — spolu s presidentem našeho státu, který oba přežil — jedinými velikými ideovými vůdci národů. Ale jak nesmírně různé osobnosti to byly. Dva dokonale rozdílné typy dějinných postav: Lenin — muž vůle, Wilson — muž hloubavé úvahy a citu. Lenin mající celý život jen jedinou myšlenku, jediný cíl, úmyslně sa-
vrhující ohledy na vše ostatní, úmyslně uvažující a hodnotící jen a jen ve